

Фитна чиқарадиган тоифалар (иккинчи мақола)

17:23 / 08 апрель 991

هُنَّ عُلَّالٌ يَضُرُّ رِزْقَ بَنَاتِنَا
هُيَلَعُ هَلْ لِي صَيِّبُنَا نَع
قَرَأَفُ نَمُ «: لَأَقَمَّ لَسَو
عَلَّخْ دَقَفْ أَرْبِ شَعَامَجْ لَأ
هِقُنُّعُ نَمُ مَالُ سِإِلْ أَعْقُبِرْ

Абу Зар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: «Ким жамоатдан бир қарич узоқлашса, бўйнидан Ислом бўйинбоғини ечган бўлади», дедилар».

Шарҳ: Бошқача айтиладиган бўлса, бу иборанинг маъноси Исломдан чиқади, деганидир. Шунинг учун мусулмонлар оммасидан четга чиқмаслик лозим.

هَلَلَا يَلَصَّ يَبِّنْ لَانَعُ هُنَعُو
فِيكَ: لَأَقَمَّ لَسَوِ هِيَلَع
يَدَعَبُ نَمُّهُ مَيَّأُو مُتْنَا
عِيْفُ لَأَذِهِبَ نُوْرُثَاتُ سِي
كَتَعَبُ يَدَّلْ أُوْنَذَا: تُلُق
يَلَعُ يَفِي سَعْضَاقُ خَلَاب
يَّتَحَهِبُ بِرُضَا مُثَّ يِقْتَاع
يَلَعُ كَلُّدَا أَلَوَا: لَأَقَمَّ، كَأَقْلَا
يَّتَحَهِبُ رَبُّصَاتُ؟ كَلِّدُ نَمْرِ يَخ
ةَثَالُ ثَلَا هِدَهُ يَوْر. يِنَأَقْلَات
دُوَادُ وَبَأُ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сизлар мендан кейин келиб, мана бу ўлжани ўзлариники қилиб оладиган имомларга қандоқ муносабатда бўласизлар?» дедилар. «Сизни ҳақ ила юборган Зот ила қасам, қиличимни елкамга олиб, сизга етишгунимча у билан жанг қилайми?» дедим. У зот: «Сенга бундан ҳам яхши нарсани айтайми? Менга етишгунингча сабр қиласан», дедилар».

Ушбу уч ҳадисни Абу Довуд ривоят қилган.

Шарҳ: Бундан давлат мол-мулкани ўзиники қилиб олган ҳукмдорларга қарши қурол кўтариб, жанжал қилгандан кўра сабр қилиш афзаллиги келиб чиқади.

هُنَعُ هَلَلَا يَضَرُّمُعَ بَطَخَ و
أَهْيَا: لَأَقَفِةً يَبْأَجْلَاب
مُكِّي فُتْمُقِي نِإْسَانَلَا
أَنِي فِ هَلَلَا لُؤْسَرِمَ أَقَمَكَ
يَبْأَخْصَابُ مُكِّي صَوُأُ» لَأَقَفِ
مُتْمُ هَنُؤَلِي نِي دَلَا مُت
وَشُفِي مُتْمُ هَنُؤَلِي نِي دَلَا
لُجْرَلَا فِلْحِي يُّتَحُ بِدَكُلَا
دَهْشِي وَ فَلَخَتْ سِي أَلَو

ال ال ا ، دَهَشَت سِي ال و دِه اشل ا
ن ا ك ال ا ا ز م ا ب ل ج ر ن و ل خ ي
م ك ي ل ع ، ن ا ط ي ش ل ا ا م ه ث ل ا ث
ة ق ر ف ل ا و م ك ا ي ا و ة ع ا م ج ل ا ب
و ه و د ح ا و ل ا ع م ن ا ط ي ش ل ا ن ا ف
د ا ر ا ن م . د ع ب ا ن ي ن ث ا ل ا ن م
م ز ل ي ل ف ة ن ج ل ا ة ح و ب ح ب
ه ت ن س ح ه ت ر س ن م ة ع ا م ج ل ا
م ك ل د ف ه ت ي ي س ه ت ا س و
ن م و م ل ا

Умар розияллоҳу анҳу Жобияда хутба қилиб, шундай деди: «Эй одамлар!
Мен ҳозир орангизда тургандек, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам
ҳам бизнинг орамизда туриб, шундай деганлар: **«Сизларга
асҳобларимни, сўнг улардан кейингиларни васият қиламан. Кейин
ёлғон тарқайди, ниҳоят, бир кишидан қасам талаб қилинмаса ҳам
қасам ичадиган, гувоҳлик талаб қилинмаса ҳам гувоҳлик берадиган
замон келади. Огоҳ бўлинглар! Эркак билан (номаҳрам) аёл холи
қолса, учинчилари шайтон бўлади. Жамоатни маҳкам тутинглар,
тафриқадан ҳазир бўлинглар. Шайтон ёлғиз киши биландир, у икки**

кишидан узоқроқ бўлади. Ким жаннатнинг қоқ ўртасини истаса, жамоатни маҳкам тутсин. Ким яхшиликларидан хурсанд бўлса, ёмонликларидан маҳзун бўлса, ана ўша ҳақиқий мўминдир».

Шарҳ: Бу ерда ҳам мусулмонларни динни маҳкам тутган оммадан, жамоадан ажрамасликка тарғиб қилиш бор.

هَلَلَا يَلَصَّيْبُ لَلِ لَيْقَو
نَاكَ نَاتِيَأْرَأ: مَلَسَو هَيْلَع
انْقَح انْوَغَنْمِيْءَ اَرْمُ اَنْيَلَع
لِاقَفْ مَهَّقَح انْوَلْأَسَيَو
امْنِإْف اُوْعِيْطَأَو اُوْعَمْ سَا
امْ مَكْيَلَعَو اَوْلَمْ ح امْ مَهْيَلَع
يِذْمَرَّتْ لَأ امْ هَأَوْر: مَتْ لَمْ ح

Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга:

«Тепамизга ҳаққимизни бермайдиган, лекин биздан ҳаққини сўрайдиган амирлар келса нима қилайлик?» дейишди. У зот: «**Қулоқ солиб, итоат қилинглр. Уларга ўзининг гуноҳи, сизларга ўзингизнинг гуноҳингиз**», дедилар».

Иккисини Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Бунда мусулмонлар орасида фитна чиқиб, уларнинг бошига катта мусибатлар тушишига сабаб бўлмаслик кўзда тутилган.

(Тамом)

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан